

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 3196

Dosar nr. .X.

Ședința de la 16 octombrie 2015
Camera de Consiliu

Președinte:	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Judecător
	X	- Magistrat asistent

*****

S-a luat în examinare, în camera de consiliu, conflictul negativ de competență ivit între Curtea de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul .X. – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în soluționarea cauzei privind pe reclamanta S.C. .X. .X.” S.A. și pe pârâții Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

În lipsa părților a căror citare nu a fost dispusă, în conformitate cu dispozițiile art. 135 alin. 4 Cod procedură civilă.

ÎNALTA CURTE

Asupra conflictului negativ de competență de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința nr. X din 13 ianuarie 2015, Curtea de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței materiale a instanței, invocată din oficiu și a declinat competența de soluționare a cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta S.C. .X. .X.” S.A., în contradictoriu cu pârâții Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare

Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, având ca obiect anulare act administrativ, în favoarea Tribunalului .X. – Secția a III-a de contencios administrativ.

Pentru a pronunța această soluție, curtea a reținut că obiectul prezentei cauze îl reprezintă solicitarea privind anularea Deciziei de impunere nr. F-MC .X. din 28.11.2013 (împreună cu actele ce au stat la baza emiterii acesteia), privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantei, constând în TVA în quantum de .X. lei, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în quantum de .X. lei.

S-a mai reținut că, ulterior, în procedura de regularizare, reclamanta, în urma comunicării deciziei de soluționare a contestației, și-a modificat acțiunea, în sensul că a renunțat la capătul de cerere prin care contesta majorările/penalitățile de întârziere în quantum de .X. lei, stabilite prin decizia de impunere.

Având în vedere că, în urma precizării de acțiune, quantumul obligațiilor fiscale contestate a devenit mai mic de 1.000.000 lei, în temeiul art. 10 din Legea nr. 554/2004, instanța a apreciat că în cauză competența aparține Tribunalului .X..

Prin sentința civilă nr. .X./CA/2015 din 23 aprilie 2015, Tribunalul .X. - Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței materiale a Tribunalului .X. și, în consecință, a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel .X., a suspendat din oficiu judecarea cauzei și a înaintat dosarul Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea soluționării conflictului negativ de competență.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul a reținut că, raportat la valoarea obiectului cererii, competența materială revine tot Curții de Apel .X., întrucât obiectul cererii depășește în realitate pragul de 1 milion lei, valoarea actuală reală fiind de .X. lei.

Tribunalul a mai reținut că momentul care interesează în stabilirea valorii obiectului cererii este acela al sesizării instanței, deci al introducerii (înregistrării) cererii de chemare în judecată; că, în raport de prevederile art. 106 alin. 1 Cod procedură civilă, instanța legal investită potrivit dispozițiilor referitoare la competență după valoarea obiectului

cererii rămâne competentă să judece chiar dacă ulterior investiții intervin modificări în ceea ce privește cuantumul valorii aceluiași obiect.

Astfel, tribunalul a apreciat că faptul că reclamanta și-a restrâns pretențiile, chiar dacă această restrângere a avut loc în procedura de regularizare, nu are nici o relevanță asupra competenței materiale a instanței, care la data formulării cererii a fost legal investită.

Constatându-se ivit conflictul negativ de competență reglementat de art. 133 alin. 2 Cod procedură civilă, Tribunalul .X. - Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție pentru soluționarea conflictului.

Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță competentă să soluționeze conflictul, conform art. 135 alin. 1 și 4 Cod procedură civilă, va stabili competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Pentru a adopta această soluție, Înalta Curte a avut în vedere considerentele în continuare arătate:

Obiectul cererii de chemare în judecată, cu care a fost investită inițial Curtea de Apel .X., îl reprezintă solicitarea privind anularea Deciziei de impunere nr. F-MC .X. din 28.11.2013, împreună cu actele ce au stat la baza emiterii acesteia, privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantei, constând în TVA în cuantum de .X. lei, dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în cuantum de .X. lei.

Astfel, cuantumul obligațiilor fiscale contestate este mai mare de 1.000.000 lei.

În ceea ce privește competența materială a instanței de contencios administrativ și fiscal sunt incidente dispozițiile art. 10 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 (forma în vigoare la data formulării acțiunii), potrivit cărora: *„Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 1.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 1.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.”*

Deci, art. 10 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, reglementează competența materială a instanței de contencios administrativ și fiscal, prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, făcând o dublă distincție pentru stabilirea competenței instanțelor de contencios administrativ: în raport cu organul emitent al actului și în funcție de quantumul sumei ce formează obiectul actului administrativ contestat, în speță aplicându-se acest al doilea criteriu.

În cauza de față, însă, în procedura de regularizare, ca urmare a comunicării deciziei de soluționare a contestației, reclamanta și-a modificat acțiunea introductivă, în sensul că a renunțat la capătul de cerere prin care contesta majorările/penalitățile de întârziere în quantum de .X. lei, stabilite prin decizia de impunere.

În urma precizării de acțiune, quantumul obligațiilor fiscale contestate a scăzut sub pragul de 1.000.000 lei.

Întrucât Legea nr. 554/2004 nu dispune cu privire la situația de modificare a valorii obiectului cererii, se aplică prevederile art. 28 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, potrivit căroră legea contenciosului administrativ se completează cu dispozițiile noului Cod civil și noului Cod de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice și persoanele vătămate.

Potrivit art. 192 din noul Cod de procedură civilă, învestirea instanței se face prin cererea de chemare în judecată, iar potrivit art. 106: *“(1) Instanța legal investită potrivit dispozițiilor referitoare la competență după valoarea obiectului cererii rămâne competentă să judece chiar dacă, ulterior investirii, intervin modificări în ceea ce privește quantumul valorii aceluiași obiect. (2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și la judecarea căilor de atac.”*

Conform prevederilor art. 96 Cod procedură civilă: *“Curțile de apel judecă:*

- 1. în primă instanță, cererile în materie de contencios administrativ și fiscal, potrivit legii speciale;*
- 2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de tribunale în primă instanță;*
- 3. ca instanțe de recurs, în cazurile anume prevăzute de lege;*
- 4. orice alte cereri date prin lege în competența lor.”*

Așa cum în mod corect a reținut Tribunalul .X., momentul care interesează în stabilirea valorii obiectului cererii este acela al sesizării

instanței, deci al introducerii (înregistrării) cererii de chemare în judecată.

Faptul că reclamanta și-a restrâns pretențiile în procedura de regularizare nu are nici o relevanță asupra competenței materiale a instanței, care la data formulării cererii a fost legal investită.

Față de considerentele expuse anterior, având în vedere obiectul cererii de chemare în judecată, precum și dispozițiile legale incidente pricinii, Înalta Curte apreciază că în prezenta cauză competența materială de soluționare revine Curții de Apel .X..

În consecință, având în vedere considerentele arătate și în conformitate cu dispozițiile art. 135 alin. 1 și 4 Cod procedură civilă, Înalta Curte va stabili competența de soluționare a cauzei, în primă instanță, în favoarea Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Stabilește competența de soluționare a cauzei privind pe reclamanta S.C. .X. .X." S.A. și pârâții Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, în favoarea Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16 octombrie 2015.

XXXXX